

УДК 811.521'37:82.09:001.4

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/62-1-20>

Лідія АНІСТРАТЕНКО,

orcid.org/0000-0002-3488-6159

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри японської мови і перекладу

Київського університету імені Бориса Грінченка

(Київ, Україна) *lidiyaan3@gmail.com*

ДОСЛІДЖЕННЯ СПОСОБІВ ТЕРМІНОТВОРЕННЯ ФАХОВОЇ МОВИ ЯПОНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ПЕРІОДІВ МУРОМАЧІ (1336–1573), АДЗУЧІ-МОМОЯМА (1573–1603) ТА ЕДО (1603–1868)

У статті досліджуються способи термінотворення японської літературознавчої термінології періодів Муромачі (1336–1573), Адзучі-Момояма (1573–1603), Едо (1603–1868). На матеріалі 330 термінологічних одиниць встановлюється кількісне співвідношення лексико-семантичного, морфологічного та синтаксичного способів термінотворення. Серед різновидів лексико-семантичного способу термінотворення аналізуються звуження значення та метафоризація. Морфологічний спосіб термінотворення серед фахових одиниць японського літературознавства представлений коренескладанням, основокладанням та афіксацією. Також досліджується синтаксичний спосіб творення термінів. Більшість виявлених одиниць синтаксичного способу є словосполученнями, утвореними за допомогою сполучника *〇*. За допомогою методу квантитативного аналізу встановлюється найвища продуктивність звуження значення – 182 одиниці (або 56%) серед джерельної бази. Коренескладні терміни становлять 68 одиниць (або 20,6%). Терміни, утворені за допомогою метафори, складають 33 одиниці (або 10%). Основокладні терміни представлені 29 одиницями (8,7%), синтаксичні – 13 одиницями (4%), афіксальні – 5 одиницями (1,5%).

Звертається увага на факт домінування звуження значення серед інших форм творення фахової лексики японського літературознавства XIV–XIX ст. Продуктивність звуження значення не характерна як для японської літературознавчої термінології в цілому, так і для більшості інших терміносистем японської мови, оскільки левову частку термінів у японській мові здебільшого становлять коренескладні одиниці, які відповідають більшості вимог до утворення нового терміну – лаконічності, семантичній прозорості тощо. У статті пропонується пояснення причини кількісного переважання одиниць, утворених шляхом звуження значення, над коренескладними у термінології японського літературознавства періодів Муромачі–Едо.

Ключові слова: термінологія, японська мова, термінотворення, японська література.

Lidiia ANISTRATENKO,

orcid.org/0000-0002-3488-6159

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor at the Department of Japanese Language and Translation

Borys Grinchenko Kyiv University

(Kyiv, Ukraine) *lidiyaan3@gmail.com*

RESEARCH OF TERM FORMATION METHODS IN PROFESSIONAL LANGUAGE OF JAPANESE LITERARY STUDIES OF THE MUROMACHI (1336–1573), ADZUCHI-MOMOYAMA (1573–1603) AND EDO (1603–1868) PERIODS

This paper studies the methods of term formation of Japanese literary terminology of the Muromachi (1336–1573), Adzuchi-Momoyama (1573–1603) and Edo (1603–1868) periods. Based on the material of 330 terminology units, a quantitative relationship between lexical-semantic, morphological, and syntactic methods of term formation has been established. Among different kinds of lexical-semantic method of term formation narrowing of the meaning and metaphorization have been analyzed. The morphological method of term formation among specialized units of Japanese literary studies is presented by root-adding, stem-compounding and affixation. The syntactic method of term formation has been studied as well. Most of identified units of syntactic method are phrases formed via conjunction *〇*. With the help of quantitative analysis method narrowing of the meaning has been established to be the most productive way of term formation – 182 units (or 56%) among the source base. Root-adding terms constitute 68 units (or 20,6%). Terms formed via metaphorization constitute 33 units (or 10%). Terms formed by stem-compounding are represented by 29 units (8,7%), syntactic – 13 units (4%), affixal – 5 units (1,5%). The research focuses the fact of domination of meaning narrowing above other methods of Japanese literary studies professional vocabulary of XIV–XIX centuries formation. Productivity of meaning narrowing is not typical neither for Japanese literary terminology in general nor for most of other termsystems

of Japanese language, because the major part of terms in Japanese language constitute root-adding units which comply with most of requirements for new term formation – that is conciseness, semantic transparency etc. This paper suggests the explanation of the reasons for quantitative domination of the units formed via meaning narrowing above those formed by root-adding in Japanese literary terminology of the Muromachi-Edo periods.

Key words: terminology, Japanese language, term formation, Japanese literature.

Постановка проблеми. Японська літературознавча термінологія, як і будь-яка фахова мова, базується на загальних принципах словотвору мови, а отже відображає не лише лінгвістичні, а й ментальні особливості народу-носія терміносистеми. Зважаючи на відомий факт бережного ставлення японців до власної літератури, якій понад півтори тисячі років, маємо можливість припустити наявність як лінгвістичних, так і культурних особливостей, закарбованих у фаховій мові японського літературознавства. Безумовно, дослідження терміносистеми у діяхронії дотичне не лише до словотвору, історії літератури, а й до історії мови, історії культури тощо.

Аналіз досліджень. Раніше нами було здійснено аналіз фахової мови японського літературознавства у діяхронії попередніх періодів – Нара (710–794), Хейан (794–1185), Камакура (1185–1333) (Anistratenko 2022). Під час дослідження спиратимемося як на праці теоретиків термінознавства (Д’яков 2000; Кияк 2008; Кияк 2009; Faber 2022), так і на дослідження фахівців у галузі словотвору японської мови (Kitagawa 2021; Nagano 2018; Sherly 2023; Wakaki 2009; Zaw 2020). Окремого комплексного дослідження японської літературознавчої термінології періодів Муромачі–Едо, за нашими даними, не проводилося.

Джерельною базою дослідження є близько 330 термінологічних одиниць літературознавчої термінології Японії періодів Муромачі–Едо, відібраних нами свого часу з різних словників та літературознавчих трактатів для укладання «Словника японської літературознавчої термінології» (Аністратенко 2012).

Мета дослідження – це виявлення, аналіз та опис особливостей творення японської літературознавчої термінології періодів Муромачі–Едо. Для досягнення мети дослідження ставимо перед собою такі завдання:

– проаналізувати типи словотворчої будови термінології у джерельній базі – встановити кількісне співвідношення одиниць, утворених шляхом морфологічного (основоскладання, коренескладання, афіксації), лексико-семантичного (звуження значення, метафоризація) та синтаксичного способів словотвору;

– описати причини виявленого співвідношення одиниць певних етимологічних прошарків та словотворчих типів.

Для вирішення вище викладених завдань дослідження послуговуємось методом словотвірною аналізу (для встановлення механізму творення терміну) та методом лінгвостатистичного експерименту (для отримання кількісних та відсоткових показників термінологічних одиниць певного типу термінотворення).

Виклад основного матеріалу. Першим розглянемо лексико-семантичний спосіб термінотворення. Як відомо, лексико-семантичний спосіб словотвору – різновид неморфологічного способу, переосмислення значення слова без зміни морфемного складу (Селіванова 2006: 283). Проаналізуємо два різновиди лексико-семантичного способу словотвору – звуження значення і метафоризація, які, за нашими спостереженнями, є продуктивними серед одиниць джерельної бази.

Розглянемо детальніше один із типів лексико-семантичного словотвору – звуження значення на конкретних прикладах японської літературознавчої термінології:

- *айтай* (相对, *досл.*: «співставлення») – один із класичних типів зв’язку строф у віршовому ланцюжку *ренга*, за яким зв’язок здійснюється за допомогою вживання у суміжних строфах лексика, яка породжує семантичні асоціації;

- *сошьо* (宗匠, *досл.*: «старший») – головний наглядчик під час складання *ренга*, який слідкує за додержанням правил і має право дискваліфікувати недоречну або невдалу строфу;

- *ура* (裏, *досл.*: «зворотній бік») – зворотна сторона спеціального листа-*орі*, на якому записується вірш *ренга*;

- *уцурі* (移り, *досл.*: «переміщення») – 1) заснований на принципі *ніюй-дзукє* спосіб поєднання строф *ренга*, частин *вака* та *хайку*, за яким образ присутній у першій строфі або частині плавно переміщується у другу частину; 2) спосіб поєднання строф *ренга*, за яким зв’язок між суміжними строфами відбувається за допомогою «переселення» образів і подій *маєку* у новий пейзаж, створений у *цукєку*;

- *ханацу* (放つ, *досл.*: «відпускати») – один із чотирьох способів поєднання строф у віршовому ланцюжку *ренга*, описаний учнем Мацуо Башьо Ромару у праці «Кікігакі *нанокагуса*». Цей спосіб полягав у плавній зміні теми строфи поета-попередника;

• *чякаші* (茶化, *досл.*: «висміювання») – один із принципів комічної поезії *сенрю*, за яким автор вірша висміював щось серйозне і помпезне.

За нашими спостереженнями, одиниці, утворені шляхом звуження значення, становлять більшість серед термінів японського літературознавства періодів Муромачі–Едо – 182 одиниці, або ж 56%. Причину панування звуження значення у формуванні термінів японської літератури XIV–XIX ст. вбачаємо у популярності літературних жанрів міської белетристики та поезії *ренга*, творці яких не дотримувалися поширених у попередні епохи класичних канонів літератури і надавали перевагу запозиченню уже відомих слів до термінології художньої літератури.

Розглянемо інший різновид лексико-семантичного способу творення термінології на матеріалі японської літературознавчої термінології епох Муромачі–Едо – метафоризацію. Відомо, що метафора – креативний засіб збагачення мови, вияв мовної економії, семіотична закономірність, що виявляється у використанні знаків однієї концептуальної сфери на позначення іншої, схожої з нею в якомусь відношенні (Селіванова 2006: 326). Наведемо кілька прикладів подібних одиниць:

• *адзамукі* (欺き, *досл.*: «обман») – один із восьми стилів поєднання строф *ренга*, описаний поетом Такараі Кікаку у праці «Кікаку джюшічі-дзьо» та Такая Кіто в «Цукеай тебідзуру»;

• *джібун* (時分, *досл.*: «час») – один із восьми способів поєднання строф *ренга*, описаний учнем Мацуо Башьо Шіко у праці «Хайкай кокіншьо», що полягає в описі часу подій, які відбулися у першій строфі (*маеку*), автором другої строфи (*цукеку*);

• *джюхакко* (十八公, *досл.*: «вісімнадцять князів») – *ренга* із вісімнадцяти стороф, яка записується на двох сторінках і містить одну квіткову строфу (*хана-но ку*) та одну місячну строфу (*цукі-но ку*);

• *іро* (色, *досл.*: «колір») – у поезії *хайкай* пряме, неопосередковане означення певного явища або предмета;

• *мііре* (見入れ, *досл.*: «пильний погляд») – принцип поєднання строф *ренга*, який полягає у фокусуванні уваги автора строфи (*цукеку*) на головному предметі або образі попередньої строфи (*маеку*);

• *ніой-дзуке* (匂付け, *досл.*: «поєднання за духом», «поєднання за ароматом») – один із трьох головних принципів поєднання строф *ренга* та *хайкай-но ренга*, за яким строфи поєднуються тонкими асоціаціями та емоційним забарвленням;

• *окаші* (おかし, *досл.*: «сміх») – художньо-естетична категорія, що виникла за часів раннього середньовіччя і досягла розквіту у XVIII ст. в міській літературі Едо;

• *шідо* (四道, *досл.*: «чотири шляхи») – чотири способи поєднання строф *ренга*, описані учнем Мацуо Башьо Ромару у праці «Кікігакі нанокагуса»;

• *хібікі* (響, *досл.*: «відголосок», «луна») – один із принципів поєднання строф *ренга*, за яким зчеплені рядки поєднувалися на перший погляд непомітним зв'язком, який полягав у завуальованому повторі образів строфи-попередника, таким чином створюючи своєрідний відголосок попереднього куплету.

У джерельній базі ми виявили 33 одиниці (або 10%), утворені шляхом метафоризації.

Перейдемо до аналізу морфологічного способу термінотворення на матеріалі японської літературознавчої термінології доби Муромачі–Едо, у межах якого проаналізуємо коренескладання, основоскладання та афіксацію. Під терміном коренескладання матимемо на увазі утворення нового терміну шляхом поєднання мінімум двох коренів, здебільшого, китайського походження. Наприклад, термін *кібьоші* 黄表紙 – утворений за допомогою складання таких коренів: *кі* 黄 «жовтий», *бьо* 表 «лицьова сторона», «фасад», «зовнішність», *ші* 紙 «папір». Терміном *кібьоші* 黄表紙 позначають жанр міської белетристики XVIII ст., твори якого друкувалися у книгах, оформлених жовтою вертикальною смужкою на палітурці.

Наведемо ще кілька прикладів коренескладних одиниць:

• *аджіката* (案方, *досл.*: «спосіб побудови») – сім загальних принципів поєднання строф *ренга*, описані учнем Мацуо Башьо Шіко у праці «Хайкай кокіншьо»;

• *коккейбон* (滑稽本, *досл.*: «дотепна книга») – насичені жартами та колоритним едоським гумором белетристичні оповідання літератури *тесаку* початку XIX ст.;

• *маеку* (前句, *досл.*: «попередній рядок / строфа») – попередня строфа у віршовому ланцюжку *ренга*;

• *хокку-вакі* (発句脇) – термін, яким означають *першу* (хокку) і *другу* (вакі) строфу *ренга* разом.

Коренескладання посідає друге місце за продуктивністю серед типів термінотворення літературознавчої термінології періодів Муромачі–Едо. Нами було виявлено 68 подібних одиниць, або ж 20,6% від загальної кількості. Високий показник кількості коренескладаних термінів японського літературознавства XIV–XIX ст. зумовлений, на нашу думку, популярністю коренескладання у японській термінології в цілому. Відомо, що коренескладання зручне для творення нових понять, а коренескладні одиниці володіють

такими цінними якостями терміну, як семантична прозорість та лаконічність.

Меншу кількість становлять основоскладні одиниці. Під поняттям основоскладання розуміємо утворення нового терміну шляхом поєднання двох основ слів *waго* 和語 або *waго* та *kaнго* 漢語. Наприклад, дві основи – *йомі* 読み «читати» (*waго*) та *хон* 本 «книга» (*kaнго*) – утворюють новий термін *йоміхон* 読み本 (досл.: «книга для читання»), яким позначають жанр прозової художньої літератури *гесаку* XVIII–XIX ст. Наведемо ще кілька прикладів основоскладних термінологічних одиниць:

- *дзанге-моногатарі* (懺悔物語, «оповідання-сповідь») – реалістичні історії XV ст., герої яких розповідали про свій тяжкий життєвий досвід;
- *карукучі-банаши* (軽口話し, досл.: «жарт») – комічні усні оповідання *ракуго*;
- *маеку-авасе* (前句合わせ, досл.: «конкурс *маеку*») – конкурс, під час якого обираються кращі пари *маеку* і *цукеку* для поетичних антологій;
- *хікіате* (引き上げ, 引き揚げ, досл.: «піднесення», «винесення наперед») – назва строфи *хана-но ку* або *цукі-но ку*, яка вживається у віршовому ланцюжку *ренга* раніше визначеного канонічними правилами місця;
- *хікічіатае* (引き違え, досл.: «протилежний зв'язок») – один із п'ятнадцяти типів зв'язку строф у віршовому ланцюжку *ренга*, за допомогою якого створюється незвичний для японської поезики образ або поворот сюжету у вірші за допомогою співставлення протилежних понять та ситуацій; наприклад, коли в одній строфі говориться про ясну місячну ніч, а в наступній – про дощ.

У межах джерельної бази було виявлено 29 одиниць (8,7%), утворених шляхом основоскладання. Порівняно невисокий кількісний показник цього типу термінотворення у японській літературознавчій термінології епох Муромачі–Едо зумовлений, на нашу думку, наявністю в основоскладних одиницях слів-*waго*, які поступаються зручністю термінотворення словам-*kaнго*, які утворюють коренескладні одиниці.

Розглянемо останній, найменш продуктивний, спосіб термінотворення серед одиниць фахової мови японської літератури Муромачі–Едо – афіксацію. Наприклад, суфікс 師 *ші* «майстер» у поєднанні з лексемою *ренга* 連歌 утворює новий літературознавчий термін *ренга-ші* (連歌師, досл.: «майстер *ренга*») – поет *ренга* або суддя чи наглядач під час складання віршів *ренга*. Інший приклад – *хай-макура* (俳枕, досл.: «слово-узголів'я *хайкай*») – топоніми, які оспівувалися у віршах *хайкай* на зразок хейанських *ута-макура* у віршавака. Тут префікс 俳 *хай* вказує на приналежність

до жанру *хайкай* давнього стилістичного прийому *ута-макура*. Наведемо ще кілька прикладів.

Хан-касен (半歌仙, досл.: «половина *касен*») – *ренга*, яка складалася із 18 строф, тобто становила половину віршового ланцюжка *касен-ренга* (36 строф). Префікс 半 *хан* має значення «половина», а в поєднанні з коренем *касен*, творить новий термін, який означає – половина вірша *касен*.

Хікьо-тай (比況体, досл.: «порівняльний стиль») – термін запроваджений Мібу-но Тадаміне в поетичному трактаті «Вакатей джішшо» («Десять стилів японської пісні»), яким позначали пісні алегоричного, порівняльного та метафоричного змісту. Суфікс 体 *тай* «стиль», доданий до кореня 比況 *хікьо* «порівняння», утворює новий термін – *比況体 хікьо-тай* «порівняльний стиль». За аналогічним принципом утворено наступний термін.

Терміни, утворені способом афіксації, становлять найменшу частку серед досліджених одиниць японської літературознавчої термінології періоду XIV–XIX ст. Нами було виявлено лише 5 таких одиниць (1,5%).

Проаналізуємо синтаксичний спосіб термінотворення фахової мови японського літературознавства вказаного періоду. Відомо, що синтаксична деривація – тип творення слів, при якому похідне слово зберігає понятійне ядро лексичного значення твірного слова, змінюючи при цьому частину мови (Селіванова 2006: 547). Серед термінів японського літературознавства, сформованих шляхом синтаксичного способу, епох Муромачі–Едо, нами виявлено здебільшого словосполучення, які утворилися за допомогою сполучника 〇. Нижче розглянемо кілька типових прикладів:

- *кучіай-но я* (口合のや, досл.: «риторична «я»») – у віршах *хайку* – частка «я» (や), яка не є цезурою (*кіреджі*) і не має семантичного навантаження, а використовується виключно як додаток до рядка для збереження метричної форми 5-7-5;
- *маеку-но йо о ошідасу ку* (前句の情を押し出す句, досл.: «строфа, яка розкриває почуття попередньої строфи») – один зі стилів поєднання строф *ренга*, описаний Такараі Кікаку в «Кікаку джюшічі джьо» та Такай Кікаку в «Цукеай тебікідзуру»;
- *нагорі-но омоте* (名残の表, досл.: «лицьова сторона останнього листа») – лицьова сторінка останнього листа зошита, в якому записується вірш-*ренга*;
- *нагорі-но орі* (名残の折) – останній лист зошита, в якому записується вірш-*ренга*;
- *ні-но орі* (二の折, досл.: «другий листок») – другий із листків зошита, в якому записується віршовий ланцюжок *ренга*.

Серед джерельної бази нами виявлено 13 термінологічних одиниць, утворених синтаксичним способом (або 4%).

Висновки. Підводячи підсумок вище викладеного нами дослідження способів творення термінів японського літературознавства XIV–XIX ст., констатуємо домінування звуження значення (56%)

у формування фахової термінології японського літературознавства вказаного періоду. Також продуктивним виявився спосіб коренескладання – 20,6%. Третє місце за чисельністю посідають одиниці, утворені за допомогою метафоризації – 10%. Меншу частку становлять основоскладні терміни – 8,7%, синтаксичні – 4%, афіксальні 1,5%.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аністратенко Л. С., Бондаренко І. П. Словник японських літературознавчих термінів. Київ : Видавничий дім Дмитра Бурого, 2012. 208 с.
2. Д'яков А. С., Кияк Т. Р., Куделько З. Б. Основи термінотворення: Семантичні та соціолінгвістичні аспекти. Київ: Вид. дім «КМАcademia», 2000. 218 с.
3. Кияк Т. Р. Вузкогалузеві терміни як основа формування та квазіреферування фахових текстів. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»: Проблеми української термінології*. 2008. № 620. С. 3–5.
4. Кияк Т. Р. Фахові мови як новий напрям лінгвістичного дослідження. *Іноземна філологія*. Львів : ЛНУ ім. І. Франка. 2009. Вип. 121. С. 138–142.
5. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
6. Anistratenko L. S. Study of Japanese literary terminology in diachrony (Nara period /710–794/, Heian period /794–1185/, Kamakura period /1185–1333/). *Scientific journal of National pedagogical Dragomanov university. Series 9: Current Trends in Language Development*. 2022. Vol. 23. P. 5–13. DOI: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series9.2022.23.01>
7. Faber Pamela, L'Homme Marie-Claude. Terminology and Lexicography Research and Practice. University of Granada University of Montreal, 2022. 598 pp. URL: <https://doi.org/10.1075/tlrp.23> <https://benjamins.com/catalog/tlrp.23>
8. Kitagawa C. Mechanisms of productivity in word formation: Transitivity alternations in Japanese», *Glossa : a journal of general linguistics*. 2021. doi: <https://doi.org/10.5334/gjgl.1304>
9. Nagano Akiko, Shimada Masaharu. Affix borrowing and structural borrowing in Japanese word-formation. *Journal of Theoretical Linguistics*. 2018, vol. 15, no. 2. (Tohoku University Masaharu Shimada, University of Tsukuba). URL: http://www.skase.sk/Volumes/JTL37/pdf_doc/04.pdf
10. Sherly F. Lensun, Susanti Aror, Amelia Sompotan. The Process of Japanese Compound Word Formation. Proceedings of the Unima International Conference on Social Sciences and Humanities: Advances in Social Science, Education and Humanities Research. Indonesia, 2023. DOI: 10.2991/978-2-494069-35-0_188
11. Wakaki Hiromi, Fujii Hiroko. Abbreviation Generation of Japanese Multi-Word Expressions. Proceedings of the 2009 Workshop on Multiword Expressions. Singapore, 2009. P. 63–70. URL: <https://aclanthology.org/W09-2909.pdf>
12. Zaw Min. An Analysis of Word Formation using Suffixes in Japanese Language. *Mandalay University of Foreign Languages Research Journal*. 2020. Vol. 11, No.1. P. 153–159. URL: <http://www.mufl.edu.mm/mm/images/pdf/examresults/2020ZawMinWin153-159.pdf>

REFERENCES

1. Anistratenko L. S., Bondarenko I. P. Slovník japonských literaturознаvčích terminiv [Dictionary of Japanese literary terms]. Kyiv: Vydavnychiy dim Dmytra Buraho, 2012. 208 p. [in Ukrainian]
2. Diakov A. S., Kyiak T. P., Kudelko Z. B. Osnovy terminotvorennia: Semantychni ta sotsiolingvistychni aspekty [Basics of term formation: Semantic and sociolinguistic aspects]. Kyiv: Vyd. dim «KMAcademia», 2000. 218 p. [in Ukrainian]
3. Kyiak T. R. Vuzkohaaluzevi terminy yak osnova formuvannia ta kvazireferuvannia fakhovykh tekstiv [Narrow-field terms as a basis for the formation and quasi-referencing of professional texts]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika»: Problemy ukrainskoi terminolohii*. 2008. № 620. pp. 3–5. [in Ukrainian]
4. Kyiak T. R. Fakhovi movy yak novyi napriam lnhvistychnoho doslidzhennia [Professional languages as a new direction of linguistic research]. *Inozemna filolohiia*. Lviv: LNU im. I. Franka. 2009. Vyp. 121. pp. 138–142. [in Ukrainian]
5. Selivanova O. O. Suchasna lnhvistyka: terminolohichna entsyklopediia [Modern linguistics: a terminological encyclopedia]. Poltava: Dovkillia-K, 2006. – p. 716. [in Ukrainian]
6. Anistratenko L. S. Study of Japanese literary terminology in diachrony (Nara period /710–794/, Heian period /794–1185/, Kamakura period /1185–1333/). *Scientific journal of National pedagogical Dragomanov university. Series 9: Current Trends in Language Development*. 2022. Vol. 23. P. 5–13. DOI: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series9.2022.23.01>
7. Faber Pamela, L'Homme Marie-Claude. Terminology and Lexicography Research and Practice. University of Granada University of Montreal, 2022. 598 pp. URL: <https://doi.org/10.1075/tlrp.23> <https://benjamins.com/catalog/tlrp.23>
8. Kitagawa C. Mechanisms of productivity in word formation: Transitivity alternations in Japanese», *Glossa : a journal of general linguistics*. 2021. doi: <https://doi.org/10.5334/gjgl.1304>
9. Nagano Akiko, Shimada Masaharu. Affix borrowing and structural borrowing in Japanese word-formation. *Journal of Theoretical Linguistics*. 2018, vol. 15, no. 2. (Tohoku University Masaharu Shimada, University of Tsukuba) URL: http://www.skase.sk/Volumes/JTL37/pdf_doc/04.pdf
10. Sherly F. Lensun, Susanti Aror, Amelia Sompotan. The Process of Japanese Compound Word Formation. Proceedings of the Unima International Conference on Social Sciences and Humanities: Advances in Social Science, Education and Humanities Research. Indonesia, 2023. DOI 10.2991/978-2-494069-35-0_188
11. Wakaki Hiromi, Fujii Hiroko. Abbreviation Generation of Japanese Multi-Word Expressions. Proceedings of the 2009 Workshop on Multiword Expressions. Singapore, 2009. P. 63–70. URL: <https://aclanthology.org/W09-2909.pdf>
12. Zaw Min. An Analysis of Word Formation using Suffixes in Japanese Language. *Mandalay University of Foreign Languages Research Journal*. 2020. Vol. 11, No.1. P. 153–159. URL: <http://www.mufl.edu.mm/mm/images/pdf/examresults/2020ZawMinWin153-159.pdf>